

selskaber, men alle erhvervsdrivende personsammenslutninger i EF vil på lige fod kunne konkurrere om den risikovillige kapital, der er til rådighed inden for EF.

Direktivets krav til medlemslandenes lovgivning er præget af, at de enkelte lande har opkrævet afgifter af kapitaltilførsel til selskaber m. v. efter meget forskellige principper rækkende fra en registreringsafgift ved pligtmæssige registreringer af erhvervsdrivende personsammenslutninger til den danske dokumentafgift ved udstedelsen af aktiebrev, jfr. stempelovens § 54.

Af hensyn til de fiskale følger for medlemslandene ved gennemførelsen af direktivets krav er området for mulig opkrævning af afgiften gjort meget vidt, medens det område, hvor kapitaltilførselsafgift skal opkræves, er væsentlig snævrere.

Harmoniseringen kunne være tilvejebragt alene ved ophævelse i alle medlemslandene af alle afgifter i forbindelse med kapitaltilførsel til erhvervsdrivende selskaber m. v. (stempelafgift, kapitaltilførselsafgift).

Man har imidlertid — formentlig af provenumæssige hensyn — valgt kapitaltilførselsafgiften som den eneste tilladte afgift.

Direktivet stiller derfor krav til Danmark dels om afskaffelse af visse stempelafgifter, jfr. det samtidig hermed fremsatte lovforslag om ændringer i stempeloven, dels om gennemførelsen af regler om kapitaltilførselsafgift, der gør det muligt i et vist omfang at skaffe dækning for det provenutab, der lides ved ophævelsen af stempelafgifterne.

Nærværende forslag til lov om kapitaltilførselsafgift er udarbejdet under hensyn til, at provenuet af de enkelte afgiftspligtige dispositioner er beskeden (indtil 1. januar 1974 og muligvis længere, jfr. nedenfor, som hovedregel 2 pct. af netto tilførslen af kapital) og at administrationen af og kontrollen med afgiften derfor bør kunne ske med anvendelsen af et minimum af personale. På længere sigt (jfr. straks nedenfor) kan det næppe undgås, at forslagens regler vil give et mindre nettoprovenu end det, der tabes ved afskaffelsen af aktiestemplet på 2 pct. af den nominelle værdi af aktiebrev. Når forslaget alligevel ikke medtager andre former for selskaber under det afgiftspligtige område end dem, som direktivet kræver omfattet af afgiftspligten, må det ses i sammenhæng med, at en afgift af denne art er en nyskabelse i dansk afgiftslovgivning, og at der derfor er betydelig interesse knyttet til, at kredsen af afgiftspligtige selskaber m. v. er så skarpt afgrænset, at afgiftsmyndighederne uden for store administrationsomkostninger har mulighed for at føre fornøden kontrol med afgiftssvarelsen og for

at henlede opmærksomheden på de nye regler ved direkte henvendelse til kredsen af de afgiftspligtige.

Direktivet åbner mulighed for i en overgangsperiode (ifølge forslaget af 29. januar 1971 til rådsdirektiv: indtil 1. januar 1974) at ophæve kapitaltilførselsafgift med indtil 2 pct. Da overgangsperioden meget vel kan blive af længere varighed, må provenumæssige hensyn tale for, at denne mulighed udnyttes.

Det årlige provenu af en kapitaltilførselsafgift på 1 pct. (jfr. det nævnte forslag til rådsdirektiv) kan med udgangspunkt i oplysninger om registreret tilgang af aktieselskaber og kapitaludvidelser i årene 1970 og 1971 skønnes at ville blive i størrelsesordenen 25 mill. kr. årlig eller ca. halvdelen af provenuet ved stempelafgiften af aktiebrev. Der kan således for fremtidige finansår blive tale om et provenutab på ca. 25 mill. kr. på årsbasis fra det tidspunkt, hvor kapitaltilførselsafgiften måtte blive harmoniseret til 1 pct. Indtil da skulle der ikke opstå noget provenutab.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser kan knyttes følgende bemærkninger:

Til § 1.

Bestemmelser om, hvilke selskaber m. v., der omfattes af kapitaltilførselsafgiften, findes i direktivets Artikel 3, som i første stk. opregner de selskaber m. v., der skal betragtes som kapital-selskaber, og i stk. 2 andre selskaber, personsammenslutninger eller juridiske personer med erhvervsformål, der ligestilles med kapital-selskaber, men hvor medlemslandene ved opkrævning af kapitaltilførselsafgift kan undlade at betragte dem som kapital-selskaber.

Forslaget tilsigter at medtage de selskaber m. v., der nævnes i direktivets Artikel 3, stk. 1, således:

Artikel 3, stk. 1, litra a, første og andet led, svarer til forslagens nr. 1, medens litra a, tredje led, som specielt defineret selskabsform endnu ikke findes i Danmark. Hvis det foreliggende forslag til lov om anpartsselskaber gennemføres, vil anpartsselskaber efter nævnte lovforslags § 135, stk. 1, være omfattet af nærværende forslags § 1, nr. 1.

Artikel 3, stk. 1, litra b, svarer til forslagens nr. 3. Som eksempler kan nævnes de investeringsforeninger, hvis certifikater omsættes på Københavns fondsbørs.

Artikel 3, stk. 1, litra c, svarer til forslagens nr. 2. Som eksempel kan nævnes et erhvervsdrivende andelsselskab, som ikke er optaget i aktieselskabsregisteret, men hvor deltagerne (andelshaverne) kun hæfter med deres indskud for selskabets forpligtelser, og hvor andelsbeviserne (eller nogle af andelsbeviserne) kan afhændes uden forudgående godkendelse.